

omhandler de pågældende forbrydelser, ud fra det synspunkt, at man bør kunne læse i selve bestemmelsen om en forbrydelse, når den skal kunne belægges med dødsstraf. I en særlig paragraf var det derhos bestemt, at dødsstraf ikke skulle kunne idømmes personer, som ved handlingens foretagelse ikke var fyldt 21 år. Justitsminister *Helga Pedersen* mente imidlertid, at de bestemmelser, der indeholder hjemmel for at idømme dødsstraf, ikke burde finde optagelse i den borgerlige straffelov, men at de — da de alene skulle gælde handlinger begået under krig eller besættelse eller truende udsigt dertil — efter norsk forbillede burde indføres i den *militære straffelov*, hvorved deres helt ekstraordinære karakter ville blive understreget. I overensstemmelse hermed var dødsstrafbestemmelserne i ministerens forslag af 8. marts 1951 og 3. oktober 1951 om ændringer i borgerlig straffelov *samlet* i en § 2, der gik ud på at indføre dem i den militære straffelov. Men *folketingets udvalg* fandt det rigtigst at udsondre disse bestemmelser i en *selvstændig* lov, en fremgangsmåde, der under rigsdagsforhandlingerne især blev anbefalet som den rette af *Lorentzen* (V), af *Thestrup* (KF) og af *Ingeborg Hansen* (S), efter omstændighederne også af *Hans Hækkerup* (S). Og denne løsning efter svensk mønster kunne *justitsministeren* acceptere, da det væsentligste for ministeren var at holde dødsstrafbestemmelserne borte fra den almindelige borgerlige straffelov, og da den tillige kunne samle det største flertal i folketinget og bød praktiske fordele med hensyn til afstemningen. Udsondringen af dødsstrafbestemmelserne i en særlig lov vedtoges ved 2. behandling i folketinget uden afstemning.

Lovens § 1 bestemmer i stk. 1, at dødsstraf kan idømmes den, der *under krig eller besættelse* til fremme af *fjendelig interesse* og under iøvrigt *skærpende omstændigheder* gør sig skyldig i nogen af de i borgerlig straffelov §§ 98, 99, 102, stk. 3, 111 og 237 nævnte forbrydelser. Hertil knytter stk. 2 den undtagelse, at dødsstraf i henhold til denne bestemmelse ikke kan idømmes personer, som ved den straffbare handling foretagelse ikke var fyldt 21 år.

Ifølge § 2 gives nærmere regler vedrørende *fuldbyrdelse* af dødsstraf ved kongelig anordning.

Dødsstraf kan altså, som det også fremgår af lovens titel, kun idømmes for forbrydelser, der begås „*under krig eller besættelse*“. I det oprindelige lovforslag var tilføjet „*eller under truende udsigt dertil*“, men disse ord udgik i folketinget som følge af en tilsvarende udeladelse i straffelovens § 102. —